

Apám apja és Buffalo Bill

2012 május 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amikor apai nagyapám – nem az, akitől a nevemet, hanem akitől a génjeimet kaptam – eladott három lovat Buffalo Billnek, megkérdezte az egykori cowboyt, hogy mi van Annie Oakley-vel, a puskásnővel és mesterlövészszel.

Feljegyzése szerint Bill morgott valamit a bajusza alatt az asszonyi hálátlanságról, majd amikor nagyapám azt is megkérdezte, hogy és mi van Tatanka Ijotakéval, vagyis Ői? Bika nővel, igaz-e, amit erre felé, az Alföldön beszélnek, hogy nem is megtébolyodott, hanem éhen halt a rezervátumban, mert a jenkik mind leöldösték a vadászható bölényeket, akkor Bölény Billy elvörösödött.

– Mi vagy te – nézett a nagyapámra –, valami átkozott vegetáriánus?

Nagyapám elmosolyodott. Vegetáriánus nem volt, viszont mővelt, energikus férfi volt, akiről még az ellenfelei is elismerték, hogy különleges diplomata képességekkel megáldott ember. A vagyont nem örökölte, a maga erejéből lett gazdag, ahogy későbbi politikai sikereit sem a szerencsének, hanem intelligenciájának köszönhette: két évtizeden át volt szülővárosa, Orosháza országgyűlési képviselője. Mondom, mosolygott, és nem ütötte tovább a vasat, mert amit akart, kimondta, és tudta, hogy ha eredményt szeretne látni, jobb visszavonulnia, hogy a gondolat fészket rakhasson a másik fejében.

– Gyere – intett az akkor éppen hatvan esztendő's William Frederick Codynak –, mutatok valamit.

Hátraballagtak a karámokhoz, ahol nagyapám megmutatta a vadnyugat h?sének, aki a cirkusza szórólapjain azzal kérkedett, hogy egymaga végzett tízezer bölénnyel, megmutatta neki azokat a szürkemarhákat, melyeket maga tenyésztett, és amelyekkel sorra nyerte az érmeket Németország, Dánia és Albion állatbemutatóin. Ácsorogtak egy kicsit a karám akácrúdjaira könyökölve, talán elszívtak egy cigarettát, Cody talán a fiatalságára gondolt, a „nagy id?kre”, a prérire, a nagyapámat viszont a jövő foglalkoztatta.

– Látod, ezredes – mondta, amikor látta, hogy vendége már nem fog megsért?dni –, mi hiúk vagyunk. Te arra vagy büszke, amit elpusztítottál, én meg arra, amit a világra segitettem.

Nagyapám harmincnégy éves volt akkor, két méter magas óriás, egyetlen gramm fölösleges zsír nélkül száztíz kiló. Bár magában borítékolta a választ, és a lényegét illet?en nem is tévedett, megkérdezte az amerikaitól, hogy miként lehetséges az, hogy valakinek, aki egy olyan hatalmas vállalkozást dirigál, mint amilyen a Vadnyugati Cirkusz, nincs külön embere, akit elküldhetne, ha vásárolni akar három lovat. Most Cody ezredes vigyorodott el, és úgy nézett a nagyapámra, mint akin végre fogást talált.

– Abban a kócerájban – mondta, és kiköpött – egy pónicsikó egyetlen szál farka sz?re sem hullhat úgy, hogy én arról ne tudnék. A lovaimat pedig tízéves koromtól magam válogatom.

Buffalo Bill 1906 júniusában járt a nagyapámnál, akinek hamar feltűnt, hogy vendége, bár ügyesen leplezi, húzza a jobb lábát, a bal karját nehezen mozgatja, a nyakát pedig mereven tartja. Rákérdezett, hogy mi baja. Amikor megtudta, hogy az ezredesi ízületi bántalmak kínozzák, homokfutóra ültette, és elkocsikázott vele a város melletti Gyopáros fürdőbe. A tónál komoly átalakítások zajlottak, kotorták a medret, stégeket és öltözőkabinokat ácsoltak, a vasúti mellékállomás kiépítése is akkoriban kezdődött, de ez nem akadályozta őket abban, hogy közel három órát töltsenek ott, hol a vízben áztatva magukat, hol meg fröccsözve, napozgatva vagy az árnyékban légfürdőzve. A cowboy csodálkozva látta, hogy a túlparton lovakat járatnak a vízben, és amikor nagyapám elmesélte neki, hogy léteznek olyan lóhajók, amelyeket a környék népe százok óta gyógyvízzel kezelget, az ezredes nem akart hinni a fülének.

– Hihetetlen – csóválta a fejét. – Itt gyógyfürdőbe járnak a lovak?

Miután nyélbe ütötték a vásárt, Bill megkérdezte a nagyapámat, tudna-e ajánlani valakit, aki otthonosan mozog a pusztában, mert szüksége lenne néhány csikósra. A vadnyugat egykori hőse kigondolta, hogy magyarországi körútján azzal is a nézők kedvében jár, hogy az indián, berber, török, arab, argentin, mongol, japán és kozák lovasok mellé betyárcsapatot szervez az előadásba. Ezért aztán szüksége volt néhány jó lovasra és a megfelelő kellékekre: bő gatyákra, fekete mellényekre, zsiványkalapokra és nehézostorokra. Utóbbit úgy nevezte: „mennydörgő ostor, ami úgy szól, mint Tyler Henry karabélyá”. Nagyapám ismét hozatta a homokfutót, kikocsiztak a pusztákra, és a veterán cowboy most sem úszta meg a bemutatót: meg kellett csodálnia nagyapám dohányföldjeit és fülesztű hodályait, melyekre igen büszke volt, mert hosszas latolgatás után éppen az előző szöveg szánta rá magát a nagybani dohánytermesztésre.

BUFFALO BILL

“He is King of them all.”—Gen. E. A. Carr.

**ATHLETIC PARK,
JUNE 22, FOR THREE DAYS ONLY.**
Two performances daily—afternoon and evening—rain or shine,

Buffalo Bill's

NIKOLAS@SCHILLER

Wild West

The Renowned Sioux Chief,
SITTING BULL,
And several of the celebrated late hostile warriors,
WHITE EAGLE
And Fifty-two Pawnee and Wichita Braves.
We fulfill every promise.—CODY & SALSBURY.
Admission, 50 cents; children, 25 cents.
Music furnished by the Wild West Cowboy Band.
Gates open 1 and 6 p. m. Performance commences 3:30 and 8 p. m. Street cars to the gate.

GRAND STREET PARADE JUNE 22 AT 10 A. M.

Hogy Buffalo Bill megtalálta-e a neki tetsző lovasokat az Orosháza környéki pusztákon, arról nem esik szó nagyapám feljegyzéseiben. Azt azonban tudjuk, hogy a Vadnyugati Cirkusz m?során a lasszózás, állatterelés, a különböz? lovas ügyességi számok, valamint a „bölényvadászat a prérin”, a „postakocsi kifosztása”, az „indián támadás fehér telepesek ellen” és más hasonló épületes m?sorszámok mellett valóban felt?ntek a lovakat terelő csikósok és a szabadságért „mennydörg? ostorral” küzd? szegénylegények is. Rejtély, hogy William Frederick Cody miként talált rá Csizmadia András nagyapámra, de találkozásukhoz köze kellett legyen Annie Oakley-nek: megmaradt egy fénykép, melyet a Wildwest Circusban dolgozó puskás? a nagyapámnak dedikált.

A lóvászárítás és gyógyfürd?zés után egy hónappal, 1906. július derekán Buffalo Bill és a Vadnyugati Cirkusz – három különvonat, több száz ló, bölény, szarvas és antilop, valamint ezer ember, melyb?l úgy száz rézb?r? volt – már a másik hazában, Erdélyben turnézott. „Minálunk Kolozsvárott nem lopta magát a szívünkbe az amerikai barátod – tudósított július 20-án, Segesváron kelt levelében nagyapám egyik pajtása. – Olyan rossz magyarsággal írt plakátokon hirdette magát, hogy belepirult a papiros, ráadásul Klausenburgnak titulálta a várost. Így akart tán kedveskedni a szászoknak, mert a magam szemével láttam a testvérnénje, Helen Cody könyvét a brassói és szebeni könyvesboltban, amit róla írt, és németre is lefordítottak.”

Daguerrotype of Lajos Kossuth, taken in 1851 or 1852 in New York.

Húsz évvel később, 1928 márciusában nagyapám New Yorkban járt, részt vett a Kossuth-szobor avatóünnepségén, majd sokadmagával Washingtonba utazva a Fehér Ház kertjében kezet szorított az Amerikai Egyesült Államok elnökével. A kötelező programok után felkerekedett, hogy meglátogassa Annie Oakley-t, de az a találkozó már csak az égben jöhetett létre, mert a hajdani puskás asszonyt akkor már másfél éve eltemették Ohio és Indiana határán, Greenville-ben.

Szárász Miklós György - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
